

[H. Larsen (Bjerre).]

kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at det måske kunne være rimeligt, at man knuste nogle af medicinflaskerne og spiste fisk i stedet for. Men til trods for at fisk er et af vore sundeste næringsmidler, andrager forbruget af fisk her i Danmark kun 16 kg pr. indbygger. Forbruget ligger betydelig højere i andre lande. I Sverige er forbruget således mellem 18 og 20 kg, i Storbritannien er der et forbrug på mellem 20 og 24 kg, Norge er helt oppe på 40-45 kg pr. indbygger, og Island sætter rekord med ikke mindre end 75 kg pr. indbygger, så vi har altså noget at stile henimod her i Danmark.

Mulighederne for at udvikle et meget større forbrug herhjemme må være til stede. Derfor betragter jeg det som noget meget beklageligt, at det ikke har været muligt at fortsætte det betydningsfulde arbejde i Dansk Fiskeriråd, som udfoldede et dygtigt og nyt initiativ til fremme af fiskerierhvervets interesser særlig på hjemmemarkedets område. Men forhåbentlig vil denne lovgivning bidrage til, at hele fiskeriet i vort land kan fortsætte den stærke udvikling, det har været inde i gennem de seneste år.

Lovenes paragraffer indeholder hist og her noget, som er slet, men følger vi vendingen om, at af slet bliver slet kun, slet og ret, men ondt til godt vendes let, ja, så vil der være håb om, at vi under arbejdet i udvalget kan forme ændringer, som yderligere kan bidrage til at gøre lovgivningen velegnet efter dens hensigt, og jeg kan på socialdemokratiets vegne love at medvirke hertil.

Østergaard: Jeg vil gerne indledningsvis udtale min anerkendelse af, hvad vore praktiske fiskere har præsteret i retning af fangstforøgelser i de 12-13 år, den gældende lov har virket. I henhold til de tal, som den højtærede minister har nævnt i sin fremsættelse, er der sket en fangstforøgelse fra 280.000 t i 1951 til 840.000 t eller en stigning på 300 pct. Det er jo virkelig imponerende, og det gør ikke præstationen mindre, at dette er sket samtidig med, at de aktive fiskeres antal er blevet betydelig reduceret, omend den reduktion ikke har været så katastrofal eller så faldende som for landbrugerhvervets vedkommende. Men der er altså i den anledning grund til at lette på

hatten eller kippe med flaget, og det vil jeg gerne gøre hermed.

I forbindelse med den højtærede ministers fremsættelsestale om fangstforøgelsen og eksportindtjeningen eller eksportværdien vil jeg gerne spørge om et par ting. Ministeren gør opmærksom på, at fangsten i 1951 var 280.000 t, værdien 190 mill. kr. og eksportværdien 184 mill. kr., men i 1963 har vi altså den store stigning til 840.000 t til en værdi af 470 mill. kr., men her er eksportværdien opgivet til 630 mill. kr. Jeg vil da gerne spørge: er det forædlingsindustrien, fiskeindustrien, som er årsag til, at eksportværdien er så langt, langt større end værdien på kajen? Hvis det er tilfældet, så er det — det vil jeg nok have lov til at understrege — virkelig imponerende, men det er også muligt, at der er en anden forklaring på tallene. Er det de tal, så er stigningen i eksportværdien ikke 300 pct., men oven i købet 340 pct. Det vil være rart at få en forklaring på, hvordan det forholder sig; jeg mener nemlig ikke, at det uden videre fremgår af tallene.

Men for fiskeriets vedkommende kan vi fastslå, at det også under de gældende love er gået ganske godt, og vi kan sikkert også regne med, at selv uden en lovændring vil fiskeriet fortsat gå fremad, vi håber både til fiskeriets egen gavn og i alt fald sikkert til samfundets gavn. Den valutaindtjening, fiskeriet præsterer, har nemlig den lighed med landbrugets valutaindtjening, at den overvejende er en nettovalutaindtjening — den foregående taler var inde på lignende betragtninger — idet de samfundsmæssige udgifter til fiskeriet er yderst beskedne.

I forbindelse med, at vi her behandler både saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven, vil jeg gerne spørge, hvordan det forholder sig med disse fangst- og værdital, hvis vi sætter dem i forhold til saltvandsfiskeriområdet og ferskvandsfiskeriområdet. Vi er naturligvis alle sammen klar over, at saltvandsfiskeriområdet er langt det overvejende, hvad betydningen angår, men hvordan er det med forholdet? Jeg tror, det vil interessere mange at få det at vide til vurdering af så mange ting, som står i forbindelse med disse lovforslags videre behandling.

Disse fangstforøgelser, som jo ikke alene præsteres fra dansk side, men også af andre